

Konarski, Feliks

Na śmierć generała Wł. Andersa

Przegląd Pruszkowski nr 2, 55

2004

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NA ŚMIERĆ GENERAŁA WŁ. ANDERSA

Matko, któraś w posiołkach i łagrach Workuty
Była łachmanem ludzkim z godności wyzutym,
Niewolnicą, skazaną w skwarnym Kazachstanie
Nie na śmierć lecz na długie, powolne konanie,
Gdy cię wszy obłąziły i cynga cię żarła,
Ty -któraś miała umrzeć -aleś nie umarła . . .
Westchnij dzisiaj za Tego, co cię z tej niedoli . . .
Wywiódł wtedy i siebie przeżyć ci pozwolił ! . . .

Sieroto, strzępie ludzki, mała kreaturko,
Szkieleciku pokryty przeźroczystą skórką,
Skazany na zagładę, w syberyjskiej kniei,
Mrący z głodu i zimna bez cienia nadziei
Na przeżycie. . . Zmów pacierz za Tego, co wtedy
Ciebie, gdyś był półmartwy, wyciągnął z tej biedy
I przywrócił do życia. ..Dziś Jemu potrzeba
Twej modlitwy, by drogę ułatwić do nieba.

Żołnierzu, zagubiony w azjatyckiej zimie,
W odludnych tajgach Komi, w tundrach na Kołymie,
Zniewolony, zaszczuty, ze złudzeń obdarty,
Wyniszczony szkorbutem, próchnicą przeżarty -
Pomódl się dziś za Tego, który dłońmi swemi
Wyprowadził cię wtedy z tej niehumanitarnej
Poniżenia i brudu, hańby i zgnilizny,
Byś mógł stanąć na nowo w służbie dla Ojczyzny.

Polaku, w którejkolwiek znajdujesz się stronie,
W Kraju czy po za Krajem -jeśli w tobie płonie
Umiłowanie tego, co wolnością zwie się
I hasań, które żołnierz na sztandarach niesie:
Bóg, Honor i Ojczyzna -pomyśl, że dziś zgasło
Serce do końca wierne tym żołnierskim hasłom...
Pojmij to i schyl głowę, i westchnij: O, Panie,
Daj mu u Siebie wolność i odpoczywanie . . . !